

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: استاد سلوکی بزرگواری داریم که در گذشته به صورت اتفاقی با ایشان آشنا شده ایم ایشان روحانی نیستند و فیلسوف هستند و در گذشته از محضر آیت الله بهجت و برخی دیگر از بزرگان فیض برده اند اما ظاهرا به صورت عمومی. بسیار از ایشان کرامات دیده ایم و همیشه دعوت به عقل و دین کرده اند و شکی در حقانیت ایشان نداریم. اما دو موضوع ما را دچار وسواس و تشکیک نموده. اول اینکه از شاگرد آیت الله حسن زاده یعنی آیت الله شوشتری شنیدم که گفت استاد حتما باید روحانی باشد. دوم. با اینکه ایشان منتقل کننده پیام های خاص الهی به افراد مستعد هستند اما از روش مرسوم علمای اخلاق که مثلا چله ای با اذکار خاصی پیشنهاد می کرده اند و پی گیر داستان می شده اند و... پیروی نمی کنند و به صورت کلی تاکید به سنگین نبودن اعمال مستحب و ذکر عملی و تفکر و تعقل دارند و اگر ذکری پیشنهاد بدهند اذکار عمومی مانند صلوات و استغفار بدون تعداد است و اذکاری که اجازه به اذن استاد دارد مورد استفاده ایشان نیست و مثلا اگر دعوت به نماز شب کنند فقط به شفع و وتر و هنگامی که توصیه به قرآن خواندن می کنند یک یا دو صفحه در روز. ۱. آیا این روش هم مانند روش دیگر علمای اخلاق پاسخگو است؟ ۲. نشانه های یک استاد کامل چیست؟ آیا یک استاد کامل می توان روحانی نباشد؟ ۳. آیا اگر فردی در سلوک خود به جایی برسد که نیاز به اذکار خاص داشته باشد یا اعمال سنگین آیا چنین استادی از جانب خداوند به استادی بالاتر و قوی تر ارجاع می دهند؟ (نکته ی مهم این است که از بزرگواری همین آقا بس که حتی از شاگردان جوانشان هم کرامات دیده ایم) ۴. آیا درست است که بگوییم روش بعضی از عرفا با دیگر متفاوت است مثلا بعضی از راه قرآن و علم رسیده اند مانند علامه طباطبایی بعضی از راه ریاضت ها و اعمال سنگین مانند آیات نخودکی و کمیلی و بعضی دیگر با تفکر و یاد خدا هر چند با اعمال کمتر رسیده اند و... ۵. و آیا کدام روش ترجیح دارد؟ ممنون از پاسخگویی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید با توجه به نکاتی که از آن استاد محترم می فرمایید باید ایشان فردِ رهرفته‌ای باشند و اگر نسبت به حضور تاریخی انقلاب اسلامی حساسیت لازم را دارا باشند، نباید در مورد ایشان نسبت به خود نگران باشید. آری! مشرب عرفا متفاوت است ولی همه به سوی یک حقیقت رهنمایی می کنند. موفق باشید